

دوره اول ویولن

ردیف

استاد ابوالحسن صبا

ویرایش رحمت‌اله بدیعی

بیات ترک

چهارمضراب $\text{♩} = 120$

1 3

2 4

شکسته

Handwritten musical score for a single melodic line on a grand staff. The score consists of ten staves of music. The notation includes treble clefs, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The music features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, often beamed together. Dynamic markings such as 'p.' (piano) are used throughout. There are several repeat signs (double bar lines with dots) and first/second endings. Fingerings are indicated by numbers 1-4 above notes. The piece concludes with a final cadence on the tenth staff.

آواز
(درآمد اول)

درآمد دوم

sa - bā to nak - ha - te ān - zol - fe mošk - bu - dā - rī

be yā - de - gār be mā - nī ke bu - ye u dā - rī

کرشمه
de - lam ke gow - ha - re as -

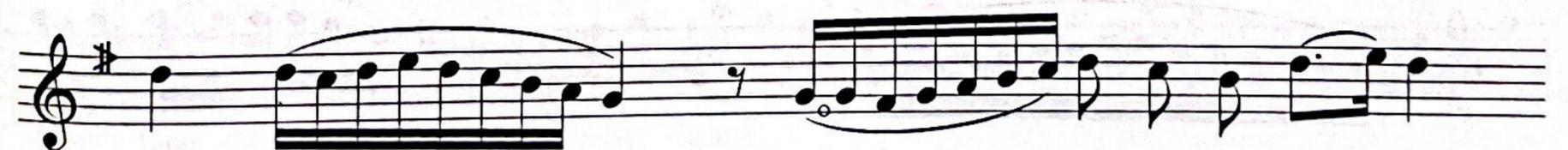
rā - re eš - qe dust da - rust ta - vān be das - te to

dā - dan ga - raš ne - ku dā - rī

کرشمه‌ی جامه دران

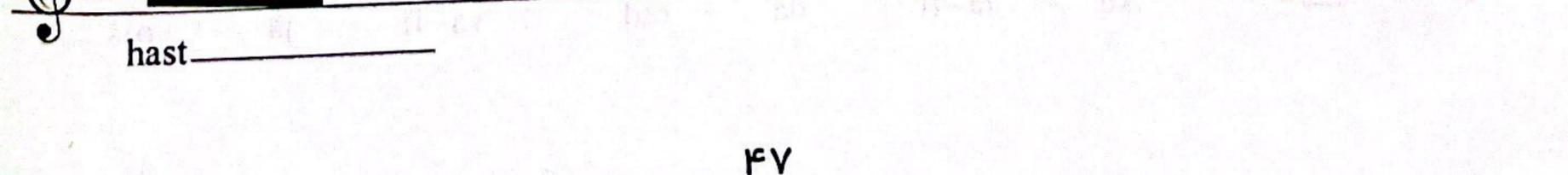
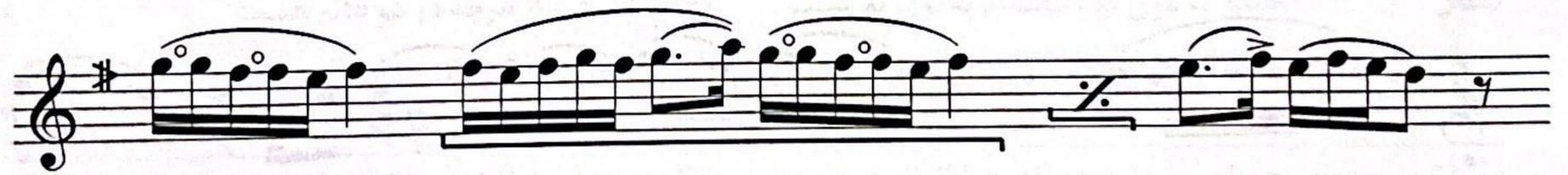
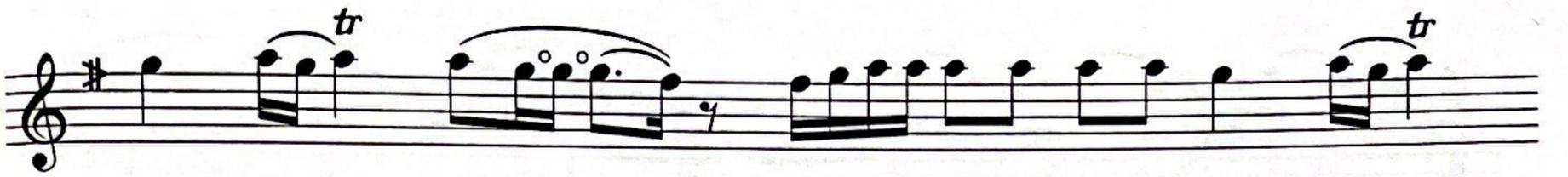

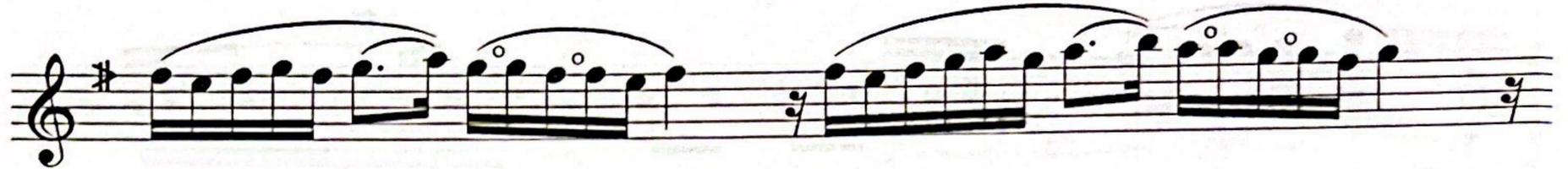
شکسته

کرشده‌ی شکسته

فرود به ترک (حزین)

The musical score consists of ten staves of music in a single melodic line. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The music features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, often grouped with slurs and ornaments. The piece is divided into sections by double bar lines. The first section is marked 'شکسته' (Shakasteh), the second 'کرشده‌ی شکسته' (Korshdeh-e Shakasteh), and the final section 'فرود به ترک (حزین)' (Farud be Torak (Hazineh)).

nīst su - ra - tī dā - rad va - lī - jā - nīš

nīst su - ra - tī dā - rad va - lī jā - nīš nīst

درآمد دوم صبا تو نکهت آن زلف مشکبو داری به یادگار بمانی که بوی او داری
حافظ

کرشمه دلم که گوهر اسرار عشق دوست در اوست توان به دست تو دادن گرش نکو داری
حافظ

کرشمه جامه دران ز جرعه‌ی تو سرم مست گشت نوشت باد خود از کدام می است آن که در سبو داری
حافظ

قطار چنان به موی تو آشفته‌ام به بوی تو مست که نیستم خبر از هرچه در دو عالم هست
سعدی

مثنوی جان ندارد هرکه جانانیش نیست تنگ‌عیش است آنکه بستانیش نیست
صورتی دارد ولی جانیش نیست مولوی